

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΑΛΚΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ Δ.Σ. ΙΤΕ

Στο Ίδρυμα Τεχνολογίας & Έρευνας με βαθύτατη θλίψη και οδύνη πενθούμε τον θάνατο του Προέδρου μας Άλκη Παγιατάκη. Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΤΕ θα ήθελα να εκφράσω στην αγαπημένη του σύζυγο Σούλα, στα παιδιά του και σ' όλη την οικογένειά του τα πιο θερμά συλλυπητήρια και την συμπαράστασή μας.

Ο Άλκης Παγιατάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Αποφοίτησε με διακρίσεις από τη Σχολή Χημικών Μηχανικών του Πολυτεχνείου το 1968 και πήρε το διδακτορικό του στο Πανεπιστήμιο Syracuse στην Αμερική το 1973. Μετά από μια εξαιρετική επιστημονική καριέρα στο Πανεπιστήμιο του Χιούστον γύρισε στην Ελλάδα το 1981. Ανέλαβε Καθηγητής στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών, ήταν δε ένας από τους κύριους συντελεστές που βοήθησαν να γίνει το Τμήμα του μια από τις καλύτερες ακαδημαϊκές μονάδες στη χώρα μας. Παρά την μακρά του ενασχόληση με τη διοίκηση στο Πανεπιστήμιο, το ΕΙΧΗΜΥΘ και το ΙΤΕ αργότερα, συνέχισε να παράγει μέχρι τέλους, ακαταπόνητα, υψηλής ποιότητας επιστημονική δουλειά στην περιοχή των φαινομένων μεταφοράς και τη δυναμική των ρευστών. Ένα από τα λίγα παράπονά του στη ζωή ήταν ότι δεν είχε περισσότερο χρόνο ν' ασχοληθεί κι άλλο με τα αγαπημένα του μοντέλα πολλαπλών κλιμάκων στα πορώδη μέσα συνεργαζόμενος με τους εξαιρετικούς μαθητές του.

Υπήρξε ένας από τους πρωτεργάτες του ΕΙΧΗΜΥΘ και του ΙΤΕ από την ίδρυσή τους το 1985. Υπηρέτησε το ΙΤΕ ως Διευθυντής του ΕΙΧΗΜΥΘ από το 1999 έως το 2006, ως Αντιπρόεδρος του ΙΤΕ από το 2000 έως το 2005, και ως Πρόεδρός του από το 2005 διαδεχόμενος τον αείμνηστο Στέλιο Ορφανουδάκη. Τα τελευταία πέντε χρόνια πηγαينوερχόταν ακούραστος μεταξύ Πάτρας, Αθήνας και Κρήτης μοχθώντας για την πρόοδο και ανάπτυξη του Ιδρύματος. Έδωσε ιδιαίτερη σημασία στη χάραξη πολιτικής, την οργάνωση της Κεντρικής Διεύθυνσης, την θέσπιση των κανονισμών του Ιδρύματος, την αξιολόγηση και αναβάθμιση του προσωπικού, την ανάπτυξη του κτηριολογικού του προγράμματος. Άφησε πίσω του ένα μεγάλο έργο. Ήταν ο ιδρυτής, πρόεδρος και ακούραστος υποστηρικτής του Δικτύου «Πράξη» για την προώθηση της σύνδεσης της έρευνας και της παραγωγής και την προβολή της έρευνας και της καινοτομίας που παράγεται στη χώρα μας. Είχε όλα αυτά τα χρόνια στενή συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας. Πρόσφατα βοήθησε ουσιαστικά στην κατάρτιση του προγράμματος ΕΣΠΑ της Γραμματείας, και στην προσπάθεια της αναμόρφωσης του θεσμικού πλαισίου για την Έρευνα.

Ήταν άνθρωπος με *πραγματικά* σπάνιο ήθος και *ακεραιότητα*. Σε υψηλές θέσεις ευθύνης το ήθος και η ακεραιότητα θα έπρεπε να είναι αυτονόητα προσόντα, αλλά δυστυχώς, όπως ξέρουμε, δεν είναι τα πράγματα πάντα έτσι. Ο Άλκης πίστευε ακράδαντα και εφάρμοζε αυστηρά και με συνέπεια την αξιοκρατία και την αριστεία παντού, χωρίς συμβιβασμούς και αναφορές στην περίφημη ελληνική πραγματικότητα. Έβλεπε τις διακρίσεις και τα αξιώματα αποκλειστικά ως πηγή νέων υποχρεώσεων και θεωρούσε τα καθήκοντα που του ανατίθενταν ως ξεχωριστό προνόμιο που του δινόταν για να τα φέρει εις πέρας με τον καλύτερο τρόπο. Είχε πίστη και εμπιστοσύνη στους ανθρώπους και στη βλάστηση του μέλλοντος. *Πίστευε* τελικά στον θρίαμβο του καλού και του ορθού παρ' όλες τις δυσκολίες και τα εμπόδια που

θέτει η ελληνική δημόσια ζωή. Πάντα έλεγε ότι αν κανείς κάνει σωστά τη δουλειά του, ποτέ οι κόποι του δεν θα πάνε χαμένοι.

Στο ΙΤΕ τον θυμόμαστε πάντα με τη γελαστή ματιά του, το γέλιο του, το χιούμορ του, την παροιμιώδη έως ακραία αισιοδοξία του. Μέχρι τέλους στη γενναία του μάχη με την αρρώστια έλεγε: «Δεν ξέρει η αρρώστια με ποιόν έμπλεξε». Αλλοίμονο, αυτή ήταν η μόνη μάχη που έχασε...

Αντίο Άλκη. Αντίο αγαπητέ μας Πρόεδρε και ακριβέ μας φίλε.

Β. Δουγαλής

1.12.2009